

● ÚVODNÍK

ZA CO SE MODLIL JEŽÍŠ?

Neprosím jenom za ně, ale i za ty, kteří budou skrze jejich slovo věřit ve mne; aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni v nás byli jedno....Dal jsem jim poznat tvé jméno a dám poznat, aby láska, kterou jsi mne miloval, byla v nich, i já abych byl v nich.

Jan 17, 20–26

V evangeliích čteme, že se Pán Ježíš modlil. Učedníci to viděli a chtěli po něm, aby je modlit naučil. Modlitba na nás tedy nepadne, ale učíme se jí. Jen několik modliteb Pána Ježíše mám zachycených konkrétně v Bibli; ta nejdelší je v Janově evangeliu v sedmnácté kapitole.

Když se modlíme, modlíme se za věci, které ještě nejsou, o kterých si myslíme, že jsou v souladu s Boží vůlí a očekáváme, že nás Bůh vyslyší. Předpokládám, že to Pán Ježíš dělal stejně. U něj je ovšem jistota, že Otcovu vůli rozeznal a nepochybuji, že Otec Syna slyšel. Jak je to ale dnes s vyslyšením této modlitby?

Pán Ježíš dává vysoký standard. Jeho jednota s Otcem má být standardem našich vztahů. Představme si tu blízkost, přijetí, absenci jakéhokoli odsouzení nebo věci, o kterých by se nedalo mluvit. Vysoká laťka. Tohle očekává Bůh ode mne ve vztahu k ostatním sourozencům. Za tohle se u mne Pán Ježíš modlil. Nenechává mne to v klidu. Nejsem tam, ale chci tam být.

Často mluvíme o tomto textu v souvislosti se vztahy mezi sbory a celými denominacemi. Nepochybuji, že se jich to týká. Ale jdu na trochu nižší rovinu. Za tohle se Ježíš modlí v mém vztahu s manželkou, dětmi, rodiči, spolupracovníky ve službě i obecně s dalšími členy sboru. Nikoli jen jednota intelektuální z hlediska našich názorů, ale blízkost, kterou měl Pán Ježíš se svým Otcem.

Napadají mne dvě věci, které jsou k tomu potřeba – chození ve světle a odpuštění.

Chodit ve světle znamená na nic si nehrát, mít otevřené vztahy, neskrývat problémy. Není to lehké. Není lehké vyznat hřích, omluvit se, říci, že v něčem prohrávám. Je

**Pán Ježíš dává
vysoký standard.**

**Jeho jednota
s Otcem má
být standardem
našich vztahů.**

jednodušší se na lidi usmívat a myslet si své. Nerad řeším konflikty. Ježíšovo slovo, že máme odložit dar, který neseme na oltář a jít za tím, kdo s námi něco nemá srovnané, je mně dost nepříjemné. Ale pokud necháme věci nedořešené, máme neuzavřené spory a různé vzájemné hořkosti, tak jednoty, o které mluví Pán Ježíš, nedosahujeme.

Odpustit znamená přestat počítat křivdu a žehnat. Není to pocit, není to popření, že nám druhý ublížil. Že jsem odpustil poznám podle toho, že tomu druhému žehnám. Ještě se mohou vracet špatné pocity a bolest, ale i ty zaháním právě skrze žehnání tomu, kdo mně ublížil. Pokud je ve společenství nebo rodině atmosféra odpouštění, lépe se chyby přiznávají a lehčeji se řekne odpusť. Pokud převládá kritika, soud a počítání vin, je to těžší. Otec si s Pánem Ježíšem neměli co odpouštět, my ale často vztahy zatížené neodpuštěním máme. Někdy máme velmi dobrou paměť na to, kdo ublížil nám a špatnou na to, komu jsme ublížili my. Usiluji o to, aby to u mne bylo obráceně. Abych přikrýval křivdy vůči mně a řešil, i když někdy nerad, moje provinění vůči druhým. Čím jsem blíží Pánu, tak ty svoje selhání vidím nějak ostřeji.

Ježíš nám dal poznat své jméno a dá nám poznat lásku, kterou nás miluje Otec. Toto poznání proměňuje. Mít v sobě lásku, jakou má Otec, jakou miloval Syna, je něco úžasného. Je něco úžasného, že v nás je Pán Ježíš, jak také v modlitbě zmiňuje. To mně dává naději. Jeho láska a přítomnost proměňují. Mimo jiné i uschopňují k nové úrovni našich vztahů. V rodinách, ve sboru a dokonce v celé církvi. Není potřeba za někým jít, něco mu vyznat nebo někomu odpustit a po-
žehnat?

Lubomír Ondráček

● SLOUPEK

„On se o mě asi vůbec nezajímá!“ slyším za sebou v autobuse postesknout si jednu z dívek. „A jak to můžeš vědět, když se mu vyhýbáš?“ odpovídá, trochu podrážděně, druhá. „Je mi hloupé s ním mluvit, abych neotravovala, je tak skvělý..., nebo není?“ zasnila se a zapochybovala první. „Je, já ho znám. A vím, že mu na tobě záleží! Jen tě nechce uhánět, čeká, až přijdeš sama.“ přesvědčivě a nadšeně přitakala kamarádka. Přemýšlím, kolik lidí kolem mě si myslí totéž o Bohu, jako o někom ta nesmělá dívka. Ví, že to On čeká a kdo k Němu přijde, toho nevyžene ven.

Nanda

*Někdy se modlíme,
jako kdyby byl Bůh tisíc
kilometrů daleko.
A On přitom žije uvnitř nás.*

Pete Game

sborový víkend 2016

**Sborový dopis v elektronické podobě
si můžete objednat na paha@kaes.cz.**

PŘEČTĚTE SI

Sborový víkend	3
Dny dobrých zpráv	5
Misie – Bosňané v ČR	6
Pokoj pro Prahu	7
Kde pracujeme – věda	8

Letní provoz

Během léta budeme mít společná shromáždění, ovšem nikoli se stejným programem.

Bohoslužby v budově

V neděli 3. 7. se sejdem ke chvalám a modlitbám ve sborové budově od 17:00. O nedělích 7. a 14. 8. se sejdem dopoledne na Budějovické od 10:00 a ve sboru Na Žertvách od 17:00 na „klasických“ bohoslužbách.

Střelecký ostrov

Ostatní neděle, tedy 10., 17., 24. a 31. 7. a 21. a 28. 8. od 17:00 na Střeleckém ostrově.

Modlitebně prorocký tým přijal, že bychom měli v létě kázat na téma Jaký je Bůh a kazatelé budou mít promluvy na téma jednotlivých Božích vlastností.

Otevřená skupinka

O útercích 12., 19. a 26. 7. a 2., 9., 16., 23. a 30. 8., se sejdem od 18:30 ve sborové budově na „otevřené skupince“, kde bude na programu sdílení nad Božím slovem, modlitby, osobní sdílení a Večeře Páně.

Podrobnější program bude zveřejněn v příštím čísle Sborového dopisu.

Lubomír Ondráček

www.krouzkynapalmovce.cz

Nejsi to právě ty?!

Hledáme do kroužku Výtvarné techniky talentované lektory, kteří mají lásku, trpělivost s dětmi.

Mají zkušenosti s vedením dětí, jsou kreativní, pečliví v přípravě i realizaci. Svě CV z této oblasti či krátké informace o sobě zasílejte na: info@krouzkynapalmovce.cz

Informace o modlitebních

Vážení čtenáři,

jelikož se pomalu blíží čas prázdnin a dovolených, dovolujeme si upozornit na změny, které se budou týkat celosborových modlitebních setkání. V jednotlivých letních měsících se budou konat tato společná modlitební setkání:

ČERVEN:

27. 6. – celosborová modlitební od 18:00 Na Žertvách v Malém sále

28. 6. – modlitební na Střeleckém ostrově za letní bohoslužby od 18:30 do 19:30 – patronát převzaly regiony: Hostivař, Západ, Sever

29. 6. – modlitební na Střeleckém ostrově za letní bohoslužby od 18:30 do 19:30 – patronát převzaly regiony: Východ, Jih, Jihovýchod

30. 6. – modlitební na Střeleckém ostrově za letní bohoslužby od 18:30 do 19:30 – patronát převzaly regiony: Palmovka, Střed

ČERVENEC:

3. 7. – nedělní modlitební od 17:00 Na Žertvách ve Velkém sále

25. 7. – celosborová modlitební Na Žertvách ODPADÁ!

SRPEN:

22. 8. – celosborová modlitební od 18:00 Na Žertvách v Malém sále

Otakar Kunzmann

Modlitební témata ✨

Modlitební témata na červen

- **Příprava letních shromáždění na Střeleckém ostrově** – po loňské zkušenosti se kromě programu potřebujeme připravit nejen na česky, ale i anglicky mluvící návštěvníky.
- **Příprava krátkodobých misijních výjezdů do Estonska a Řecka.** Estonský tým pracuje na programu a dolaďuje detaily, tým pro Řecko ještě není kompletní.
- **Zjevení a vedení pro modlitební přípravu letních akcí,** která proběhne hlavně v týdnu na přelomu června a července. Kéž Bůh povolá nové modlitebníky k těm stávajícím.

Vyhodnocení minulých témat.

Výjezd biblické školy a shromáždění KS jsou ještě před námi. Uprchlíci, kteří zůstali v ČR a jsou na Moravě se již přestěhovali do svých bytů, učí se česky a připravují na hledání zaměstnání. Skupina, která je v Praze, pokračuje v učení se češtině a dosud pro ni není zajištěn dostatečný počet bytů. Přestěhování do konečného bydliště je podmínkou pro možnost sehnat zaměstnání. Všichni, kdo zůstali v ČR, tu zůstat chtějí dlouhodobě, jsou vděční za pomoc církve i vlády ČR. Tým dobrovolníků i pracovníků fondu Gen21 přes těžkosti pracuje dále.

Pastorace manželských párů

Pastorační služba patří do základních oblastí služby církve a usilujeme ji rozvíjet i v našem sboru. Pastorační péči v zásadě poskytují vedoucí skupinek a starší, ale nejen oni. Někteří sourozenci mají obdarování k této službě a nemusí mít obdarování k vedení. Protože chceme umožnit rozvoj a vzdělávání těm, kteří se cítí k pastorační službě povolání, pořádáme ve sboru občas semináře o pastorační službě. Od ledna do dubna probíhal pod patronací Evangelikálního teologického semináře kurz pastorační služba manželským pářům. Vyučovali Dana Staňková, Pavel Raus a Marek Macák. Seminář absolvovali manželé Bencovi, Bergnerovi, Dittrichovi, Guttnerovi, Hejnicovi, Káchovi, Paskovi, Paulusovi, Pumrovi, Wachtlovi a Zoubkovi.

Pastoračně slouží, a pokud byste měli zájem o jejich službu v oblasti manželství, můžete se na ně obrátit. Pokud víte, na koho z nich se obrátit, a nebo by dotyční neměli volnou kapacitu, obraťte se prosím na mne a já vám službu některého z pářů rád zprostředkuji.

Není třeba propadnout nemístnému studu nebo obavám ze ztráty soukromí. Služba je diskretní a není nejhorší, pokud máme nějaké problémy. Zlé je, pokud problémy skrýváme a neřešíme, protože potom se většinou rozvíjejí a jejich řešení v pozdějším stádiu je složitější. Ale díky Bohu je vždy možné k Němu přijít a i s pomocí církve resp. konkrétních obdarovaných úřů Těla Kristova problémy řešit začít.

Lubomír Ondráček

Poselství společného víkendu Sborový víkend

Sborový víkend poblíž Máchova jezera měl štěstí na výborné počasí. Díky tomu jsme si jako Pražáci mohli užít více slunce a čistého vzduchu.

Areál Poslova mlýna, kde se víkendové setkání konalo, byl velmi rozsáhlý, proto nebylo snadné se s někým hned tak potkat. Možná to ani nebylo záměrem. Pro mne bylo zajímavé už jen to, že jsem vytržený ze svého běžného prostředí.

Centrem víkendu byly dva večerní programy chval, sobotní dopolední semináře a nedělní kázání Peta Gama.

Začínalo se až večerním programem. Zpětně si říkám, že by mohlo být užitečné nevstoupit hned do chval, ale společně se pozdravit a přivítat s lidmi z různých regionů, které budeme další dva dny v areálu potkávat. To bych považoval za dobrý „ice breaker“, který by alespoň mě pomohl prožít chválu ve větší jednotě s ostatními. V prvním večeru bych jako extrovert k individuálně prožívané chvále doplnil více společných modliteb a povzbuzení z Božího slova.

Zjistil jsem, že v nových podmínkách pro mne ani v dalších dnech nebylo snadné oslovit lidi, které znám jen od vidění, natož se bavit se sousedy z pokojů vedle nás. Někdy jsem se připojil ke svým starým známým a popovídal s nimi. Osobně jsem nevyužil příležitost pustit se v trojici do orientačního běhu, který připravila Verunka Hájková.

Vůbec jsem neprožíval potřebu se za někoho modlit a někomu sloužit. Nejsem si jistý, jestli víkend k tomu určen byl nebo nebyl.

Nejvíce mne překvapilo, když mi v sobotu odpoledne – považte, že mobilem – zavolał Jirka Jelínek. Co asi tak může potřebovat? Volal s tím, že sedí patnáct metrů za námi

a jestli bychom si k nim nešli přisednout. Jinak nevím, že by si mne moc lidí víc všímalo. Spíš každý potřeboval vypnout, být sám sebou a odpočívat. A k tomu víkend asi také měl sloužit. Veliké poděkování patří Jirce Homolkové a Magdě Louthanové, které se věnovaly registraci účastníků a další organizaci víkendu. A starším za tento nápad. Svou vynikající zvukovou aparaturu měl instalován Petr Vlasák s manželkou Petrou. Zvuk byl jasný a nebyl hlučný. Hrály kapely Beracha a Worship Vision, mimo Peta měli kratší kázání o jednotě také Petr Kácha a Lubomír Ondráček. Semináře mimo Peta vedli Otakar a Renata Kunzmannovi o křtu v Duchu a darech Ducha a Petr Žůna o Božím otcovském srdci. Všem patří také poděkování.

Velmi povzbudivé bylo setkávat se s Petem, který se stále usmívá a vřele se vítá s celou řadou lidí. Ať jsi velký, nebo malý, ať tě znám nebo neznám, Bůh tě má rád – to byl jeho postoj. Také jeho seminář o manželství i kázání o Boží přítomnosti byly vynikající a přinášely Boží moc k proměně mého života. Doporučuji poslechnout si nahrávku.

Víkend jsme si užili i jako celá rodina. Protože nemáme chatu, byla to pro nás neobyčejná příležitost navštívit krásné místo. V neděli odpoledne jsme vyšplhali na hrad Bezděz a viděli ve střední Evropě jedinečnou stavbu unikátního ochozu v prvním patře gotické hradní kaple. Příští rok pojedeme se sborem rádi znovu.

Petr Hrdina, region Východ

Potěšil mne zájem zúčastněných o program i o společenství. Díky Bohu se také vydařilo počasí a byl prostor posedět venku nebo jít na výlet. Několik účastníků vyjádřilo, že se jim na víkendu líbilo a ptali se, kdy bude další. Já osobně jsem si to tam užil jak na shromážděních, tak při rozhovorech a výletu.

Počet účastníků (110 včetně dětí bylo na víkendu ubytovaných, několik dalších přijelo na některý den) byl ovšem na velikost sboru poměrně nízký.

Lubomír Ondráček

Přinášíme trochu atmosféry v podání fotek ze sborového víkendu, foto Antonie Amit a Olga Hrdinová

Petr Vlasák a jeho dokonalé ladění

Prátelský a věčně optimistický Pete Game s manžely Hoblíkovými.

● JAKÉ TO BYLO

Proč jet na sborový víkend?

Důvodů jsme s mým manželem Petrem našli celou řadu – chtěli jsme na chvíli utéct z pražského kolotoče starostí a zájmů, mít čas a klid na Boží věci a také jeden na druhého. Těšili jsme se, že si více popovídáme se známými z jiných regionů, které obvykle jen míjíme na různých akcích. Také vítáme všechny příležitosti, kdy si můžeme udělat výlet do přírody, i když momentálně to vítám spíše jen já, můj muž na jaře trpí a bez prášků proti alergii neudělá ani krok.

Ubytování jsme byli ve velkém areálu plném chatků a budov, ve kterém bylo vše, včetně stravování, uzpůsobeno školám v přírodě a dětským táborům. Případné lehké nedostatky kompenzovalo krásné okolí. Nejvíce jsme ocenili duchovní program, který byl opravdu bohatý – chvály, kázání i semináře. Zaplnil páteční večer, sobotní i nedělní dopoledne. S Petrem jsme zvolili seminář o manželství, který vedl Pete Game. Sice mu nebylo dobře, ale seminář byl přesto výborný. Pete vykládal biblické pravdy o manželství, vše s jeho osobitým humorem zasazoval

do dnešní doby a ilustroval množstvím příběhů ze života a hlavně z vlastního manželství, je totiž ženatý 50 let! Sobotní dopoledne pak trávil každý po svém – nejčastěji asi na výletě k Máchovu jezeru

Pete Game přináší poselství, tlumočí Miloš Poborský.

či na Bezděz. My jsme skončili v hospůdce pod Bezdězem, kde se můj muž vzpomatoval z účinků jarního lesa.

Sborový víkend byl skvěle zorganizovaný, příjemný a duchovně povzbuzující. Jen

jste s Petrem trochu litovali, že jsme ještě více času netrávili s ostatními. Vidali jsme se hlavně na duchovním programu a v jídelně při jídle, mezitím příliš ne. Každý bydlel někde jinde a skupinky či dvojice byly rozestě po celém velkém areálu i mimo něj. Přirozeně pospolu drželi hlavně lidé ze stejných regionů, což byla trochu naše nevýhoda, takže jsme občas osaměli. Škoda také, že počasí, byť krásné, ještě nedovolovalo nějaké večerní venkovní posezení. Každopádně jsme rádi, že jsme na sborovém víkendu mohli být.

Kristýna Leitemannová,
region Jihovýchod

Víkendové hodování

Sborový víkend na Poslově mlýně byl královskou hostinou pro ducha, duši i tělo. Z bohatého menu pro mne byly největšími lahůdkami společné chvály našemu Spasiteli, výlety do krásného okolí, inspirovaná kázání a zajímavá vyučování. Při všem hodování, ale také kdykoliv jindy, jsem si opravdu užíval možnost být se sourozenci, sdílet se a radovat se, že nás Ježíš spojil a máme se navzájem. Velký dík Pánu za tyto dny a též všem, kteří se namáhali, aby se uskutečnily.

Jan Semilský, region Západ

Odpolední volno děti strávily hopkáním a hraním městečka Palerma...

... kterypak manželský pár tady odpočívá?

Zážitky z víkendu

Já byla na víkendu přítomna hodně pracovně, ale dost jsem si užila sobotní večer chval a také vyučování Peta Gama o manželství (naplno si teď uvědomuji, co to je stát manželovi po boku v dobrém i zlém, ve zdraví i v nemoci...). Jeho vyučování i příběhy ze života byly povzbuzující.

Ačkoliv nás tam bylo přes 100 lidí, v tom rozlehlém areálu to nebylo zas tak poznat. Měla jsem i trochu času si popovídat s lidmi, se kterými se zas tak běžně nevidím a závěrečná návštěva cukrárny v Doksech také nebyla špatná ☺.

Kupodivu však největší zážitek jsem měla z účasti na svém prvním orientačním běhu, který v sobotu zorganizovala Verunka Háková. Byl to nádherný pocit – běžet divokou krajinou, mezi skalami, s výhledy na zapadající slunce, ten adrenalin, když nevíš, kde jsi ačkoliv máš v ruce mapu a buzolu, a naopak ta blaženost, když konečně najdeš hledanou kontrolu a odevkneš si listek, a to štěstí, když zcela vyčerpaná nakonec doběhneš do cíle ☺.

Tak to jsou moje zážitky ze sborového víkendu.

Jiřka Homolková,
region Východ

Jaké byly Dny dobrých zpráv?

O stručné zhodnocení i osobní postřehy jsem poprosila hlavního koordinátora Dnů dobrých zpráv Vládu Váchu.

Dost mě zklamala velmi malá účast diváků, a to i z našeho sboru. I jsem vážně zvažoval, že další ročník již v takových podmínkách dělat nechci. Všechny programy mi přišly velmi zajímavé, snad s výjimkou divadelního představení Krlíček, které bylo sice velmi dobře a kvalitně zahráno, podle mě ale postrádalo hloubku a myšlenku. Mě osobně nejvíce nadchla skupina Safenat Paneach – je to moje krevní skupina. Ale i Pavel Helan byl úžasný, vtipný a zároveň hluboký.

- festival navštívilo cca 470 diváků (což je o 70 méně, než loni)
- rozdalo se 85 Markových evangelií (dá se tedy předpokládat, že to byli nevěřící diváci)

Na přípravném výboru jsme se ale dohodli, že příští ročník uděláme. Termín jsme posunuli více do zimy. Bude 27. 2. – 4. 3. 2017 a opět v Maně, popř. přilehlých klubech.

Vláša Vácha

Krásný divadelní zážitek

Poslední událostí letošního festivalu Dny dobrých zpráv bylo zhlédnutí divadelního představení s tajnosnubným názvem J.O.B. Herci spolku Kairos II pod vedením Vlady Váchy rozehráli velmi zajímavou šachovou partii lidských životů.

Foto archiv Kairos II.

Představení zahájil uhrančivým monologem bytostný odpůrce. Bylo zjevné, že nesnáší život, zná jen škodolibou radost a především nenávidí toho, kdo život dává. Tato postava, výborně zahráná Veronikou Beštovou, se po té pustila do šachové partie se zkušeným šachistou a životním pohodářem, hezky hraným Vládou Váchou.

Tahy po šachovnici v podání těchto poněkud záhadných osobností měly svůj obraz v praktickém životě obyčejné rodiny. Poctivého a úspěšného podnikatele hrál Jiří Bešta, jeho ženu Radka Trefná. Jejich výkon v rolích byl sympatický, divák jim mohl věřit vnitřní pohnutí i názory, které vyjadřovali v dialogích. Běžný rodinný a láskyplný život, přesně podle vývoje šachové partie „těch nahore“, se zkomplikoval nejprve škodou na majetku, autonehodou otce rodiny, později utrpením dětí. Josef Oldřich Beran, zkratkou psáno J.O.B., se tak ze dnů a let bohobojného života plného požehnání dostal

do situace známé z příběhu biblického Joba.

I v této nesnadné situaci si zachoval zdravý úsudek a nenechal se svést k litostivosti a nevěrnosti. Bylo však znát, že těžký osud se mu nenese snadno. Ve vypjaté chvíli, kdy také jejich dospělé děti procházely životními

zkouškami, se manželka nechala zlákat přitažlivým Talianem, a manžela opustila. Proдали dům, rozdělili peníze, a Josef se přestěhoval do paneláku. Ani na vozíku se nevzdal životních aktivit. Začal cvičit, závodit a nakonec také zkouší i chodit.

Do jeho samostatného a obnoveného života se znenadání vrací smutná manželka. Iluze života „jinde“ se po třech letech definitivně rozplynula. Takové nečekané setkání není nikdy jednoduché. Tolik se od jejich rozloučení událo.

Josef ženě v krátkosti sděluje, jak to dopadlo s jejich dětmi. Je jasné, že opuštění manžela bylo především útekem před snášením těžké životní situace v manželství i v rodině.

I v závěru děje se projevuje souznění s biblickým Jobem. Tentokrát motiv obnovy, která přišla po zkouškách a utrpení. Josef svou manželku přijme zpět k sobě, s nadsázkou jako „do podnájmu“. Ale je vidět, že ji stále miluje a že již žije v odpuštění. Příběh je dojemný, někdy silný a působivý, někdy vtipný a překvapivý. V kratší hře autora Jana Zindulky si zahrává také bílá aranžérská figurína, jejíž svádění v podání odpůrce je další vynikající scénou výrazného monologu Veroniky Beštové. Divadelní soubor Kairos II jsem viděl podruhé v životě a o potěšení, které mi večer způsobil, se chci tímto popisem podělit i se čtenáři Sborového dopisu. Rád přijdu na další zajímavé představení divadla, kde to žije!

Petr Hrdina, region Východ

Vlídný písničkář

Jen si to představte, sednout si, přivřít oči a nechat se ovívat příjemnými melodiemi a vtipnými texty. Pořádně od srdce se zasmát vtipům i překvapivým veršům. To byl skvělý tah vyrazit na koncert. Ale ne na ledajaký, v rámci Dnů dobrých zpráv vystupoval Pavel Helan, který si říká vlídný písničkář. Trefně. Mezi písněmi vyprávěl historky nebo vtipy a samozřejmě tedy zpíval. A jak! Panečku, kdo umí, ten umí. Protože, kdy jste naposledy jen tak napsali rock'n'rollovou písničku na biblický verš? Já tedy tohle nedokážu, náš písničkář ale jo. Většinu vystoupení s ním hrál i skvělý violoncellista a dohromady vytvořili nezapomenutelný zážitek! Nebudu vám vyprávět, co všechno nám zahráli a zazpívali, protože to musíte slyšet na vlastní

Jeho óda na zubařku a doplňující posed.

Foto Petra Macákové

uši. Jen dodám, že každý si najde své, protože Helan je opravdu multižánrový umělec, který vám zahráje od písně na tancovačku po metal, zvládá skvěle češtinu a umí si hrát se slovy tak, aby vytvořil nenapodobitelné vystoupení plné smíchu. Najděte si ho na webu a určitě někdy doražte na koncert!

A pokud nemáte tu možnost, můžete si koupit jeho CD iBůh, které se jmenuje podle skvělého výtvaru, kde se Helan dožaduje dostat mezi všemi vymoženostmi také aplikaci, kde bude moci mluvit s Bohem. Pokud už ho máte, těšte se na další, které se blíží. Prozatím by se mělo jmenovat Rapper, znovu podle písně. V té se vypráví o rapperovi, který potkává na ulici lidi s křížem na krku, zastavuje je a nechává si vyprávět, proč ho nosí, co znamená, a také jestli se ve víru moci a reklam modlí. Tomu samozřejmě ještě přidává na přitažlivosti Helanův hlas a na koncertech jeho grimasy.

Jestliže si chcete tohoto umělce jen poslechnout, abyste zjistili, zda chcete CD nebo jít na koncert, tak ho najdete na internetu, kde má své stránky, harmonogram i videa. A na nich si můžete některé jeho písně poslechnout.

V každém případě jde o skvělý zážitek, který vám můžu vřele doporučit!

Antonie Amit

Bosňané v ČR – obrácený misijní výjezd

Uprostřed Bosny se nachází městečko Jajce. Většina obyvatel jsou (formální) muslimové a katolíci. V městečku funguje malý evangelikální sbor, který má kolem deseti členů, což v Bosně bývá běžná velikost. Vedoucí tohoto sborečku vede také místní florbalový klub. Florbal představuje v Bosně poměrně exotický sport, což vytváří dobrou misijní příležitost pro Čechy, kteří přece jenom florbal hrají častěji. Minulý rok v květnu se proto osmičlenný tým převážně z našeho sboru vypravil do městečka Jajce na florbalový misijní výjezd. Svědectví z výjezdu se objevilo v letním Sborovém dopise. Letos jsme navázali obráceným misijním výjezdem. Ten spočíval v tom, že mladí z Bosny přijeli na prodloužený víkend do České republiky. Přijelo sedm mladých se dvěma vedoucími. Ubytování byli v Kutné Hoře. O program se starali lidé z minulého výjezdu (tedy z našeho sboru) spolu s kutnohorskou mládeží. Sestával ze dvou florbalových tréninků, prohlídky města, společné mládeže, bohoslužby v KS Kutná Hora a nakonec návštěvy superfinále české florbalové ligy v pražské O2 Aréně. Ze zpráv, které mám k dispozici od domácích i návštěvníků, se akce velmi zdařila. Podle vedoucího týmu to byl pro mnohé mladé z Bosny jeden z nejlepších zážitků jejich dosavadního života. Pro již obrácené to bylo povzbuzení ve víře, neboť v Bosně jsou vel-

mi osamocení a vystavení tlaku společnosti. Pro ještě neobrácené – ať muslimského nebo katolického vyznání – to byla možnost slyšet evangelium a vidět mladé lidi, kteří žijí pro Pána. Akce proběhla za účasti lidí z našeho

sboru a se sborovou podporou. Je skvělé, že můžeme i tímto způsobem podpořit Boží dílo v bývalé Jugoslávii, která patří k evangeliem nejméně zasaženým oblastem v Evropě. Je zájem navázanou spoluprací dál rozvíjet a další výjezd – tentokrát opět do Bosny – je výhledově plánován na podzim.

Jirka Bukovský, region Západ

Kurz o misii – podzim 2016

V loňském roce proběhl první ročník sborového kurzu o misii. Jeho cílem bylo seznámit účastníky s misii, dát možnost potkat misionáře i navzájem sdílet své otázky a zkušenosti. Všemi účastníky byl hodnocen velmi pozitivně. Některé reakce účastníků si můžete přečíst níže. Letos na podzim 2016 se chystá druhý běh pro všechny, kteří loni nemohli nebo ještě nechtěli. Kurz je určen **všem zájemcům o misii**, ať už se jen chtějí dozvědět, o čem misie je, nebo sami o misii vážně uvažují. Kurz se bude skládat ze sedmi setkání a zřejmě opět půjde o středeční večery. Každé setkání bude mít tři části. První je biblické vyučování, druhé praktické téma spojené s misii a nakonec nejdelší část věnovaná hostu. Počítám, že i letos bude možné se setkat se skutečnými misionáři, ať už na živo nebo prostřednictvím Skypu. Kurz povede moje maličkost a je připravován ve spolupráci s misijní radou. Počet účastníků bude omezen, aby zůstal zachován osobní rozměr a každý se mohl zapojit do diskuzí. Podobně jako loni bude proto potřeba se přihlašovat.

Dotazy a přihlašování jsou možné na adrese misijnikurz.praha@kaes.cz. Více informací se objeví také na sborovém webu.

Jirka B.

Z hodnocení účastníků minulého běhu:

- „Takový kurz by měli projít všichni křesťané, aby měli lepší představu o misii a co vše k ní patří.“
- „Na začátku jsem měla hodně mlhavou představu, co vše by měla obnášet příprava a podpora. Teď mám spoustu užitečných poznětů. Vzhledem k tomu, že se v dohledné době chystám odjet, konal se kurz v pravý čas!“
- „Pozitivně hodnotím propojení biblického principu a praxe (zkušenosti misionářů). Povzbudili mě konkrétní příběhy podpory misionářů, přípravy, konkrétní příběhy misionářů. Hodně užitečné byly i diskuze včetně reflexe společné povinné četby.“
- „Skvělá byla přímá účast misionářů na kurzu nebo rozmluvy přes Skype. Celý kurz byl hodně motivační.“

Svědectví z návštěvy Bosňanů

Na opětovné shledání s Bosňany jsem se těšil vlastně už od chvíle, kdy jsme přibližně před rokem z Jajce odjížděli. Během těch pár dní v Bosně se nám podařilo navázat myslím poměrně blízký vztah s řadou místních. Proto jsem byl moc rád, když mi Jirka zhruba před dvěma měsíci napsal, že přijedou za námi do Čech.

Do Kutné Hory jsme dorazili společně s manželkou Kristýnou hned v pátek po obědě a s výjimkou nočních návratů na přespaní do Prahy jsme spolu byli až téměř do nedělní půlnoci. Už z loňského výjezdu jsme věděli,

že pro Bosňany není snadné se otevřít a sdílet, což se také potvrdilo během prvních společných chvil. Vše se ale postupně zlepšovalo a při nedělní večerní procházce Prahou jsme mohli rozmlouvat i s těmi stydlivějšími.

Během tohoto jednoho víkendu jsme toho zažili mnoho a bylo to vlastně i celkem fyzicky náročné, ale rozhodně to stálo za to. Je skvělé, že můžeme dělat cokoliv, třeba jen hrát florbal (a teď se nechci dotknout florbalistů), a Bůh si to dokáže použít. Myslím, že právě díky společným tréninkům, společným výletům nebo i díky kávě, kterou jsme spolu často popíjeli, jsme se mohli vzájemně otevřít. A nejen to – běžný život praktikujícího křesťana je něco, na co v Bosně mimo příliš početnou evangelickou církev narazíte zřídka. Přitom právě Kristem proměněné životy jsou jedním z největších svědectví, jaké můžeme předávat. Naši hosté tak mohli zakusit nejen florbalové tréninky se zkušenějšími hráči, ale také být mezi „zkušenějšími“ křesťany.

Mám naději, že i těchto pár dní v Čechách snad pomohlo někomu z Bosňanů přiblížit se ke Kristu. Každopádně pro mě a Kristýnu (a věřím, že i pro ostatní) ale byla tahle obřadná misie ohromným povzbuzením a zkušeností. Vzájemně jsme se určitě mohli zase více přiblížit a s velkým očekáváním vyhlížím plánovaný podzimní výjezd.

Petr Leitermann

Exploze na Žertvách

V sobotu 14. května otřásla sklepními prostory poslední ze série explozí. Nebojte se, sborová budova je v pořádku. Přesto se to tam otřásalo. Přinejmenším někde ve mně. Ale pojďme se posunout přibližně o rok zpátky. V té době na setkání služebníků bylo oznámeno, že se chystá nový běh evangelizačního kurzu. Kdysi jsem chodil na kurz rybářů, ale to už je přes dvacet let a musím přiznat, že jsem už zapomněl téměř vše, co jsme se tam učili. Protože chceme zasáhnout Hostivař dobrou zprávou a vytrhnout lidi z cesty do věčného ztracení, musíme nějak o Kristově nabídce věčného života umět lidem říct. A kdo by to dělal, když to vedoucí sám moc dobře neumí. Toto ale nebyla motivace. Byl jsem si vědom, že jsem něco ztratil a že se s tím nechci smířit a nechat to na těch „evangelistech“, protože já mám jiné obdarování. Ale jako si myslím, že mají a mohou všichni prorokovat, tak si myslím, že mají a mohou všichni vést jiné ke Kristu. (Jestli s tím někdo nesouhlasí, můžeme si o tom popovídat, ale nejdřív si to proberte se „Šéfem“, co On na to říká.) Nicméně o novém kurzu pak nějakou dobu nebylo slyšet a ani na tady na to nebylo žádné oznámení. Nedočkavě jsem se pídil, kdy už to začne. Trochu mě pak zklamaly podmínky. Prý kdo se přihlásí, tak by pak měl učit další lidi. Přihlásil jsem se tedy

s tím, že bych se to rád naučil, ale že nedokážu zaručit, že budu mít čas na to to ještě učit další, takže pokud bude místo, tak budu rád chodit, pokud ne, budu se to učit příště

od těch, co se to budou učit teď. Skoro mě porazilo, když krátce před začátkem kurzu byli přihlášení jen dva lidé od nás ze sboru. Trošku mi bylo stydno, že učitel za námi bude jezdit přes 100 km kvůli dvěma lidem. Taková škoda nevyužít příležitost. No nic. Alespoň to bude nalejvárna a zbyde na mě o to víc učitelova času. Nakonec nás bylo pět studentů. Posílili nás ještě sourozenci odjinud.

Kurz je dle mého dobře zpracovaný, je udělán moderně s ohledem na současnou dobu a je i přizpůsoben našemu prostředí. Ne jen dovezeného něco, co funguje na jiném

kontinentu, kde se považují všichni za věřící a „haleluja“ se říká za každou větou. Kurz se jmenuje Evangelizační exploze a může probíhat několika způsoby. Buď třináct kratších lekcí nebo čtyřdenní intenzivní, anebo, jako jsme to měli my, čtyři soboty s rozestupem dva až tři týdny. Začínali jsme modlitbami a chválami. Dopoledne jsme měli teorii, pak jsme si dali oběd, rozdělili se do dvou skupin po třech a jedné po dvou. Jestli se nemůžete dopočítat, tak je to tím, že na odpoledne vždy přijeli další dva trenéři. V těch skupinách jsme se rozběhli po okolí Palmovky a na prvním setkání byl úkol nás studentů modlit se, poslouchat a nic neříkat, leda by nás trenér vyzval. Bylo to fajn jít zase ven a vidět, jak to dělá někdo, kdo už to umí. Při druhé a třetí praxi jsme už měli šanci si něco zkusit s vědomím, že máme vedle sebe někoho, kdo nás doplní, když se někde zasekneme nebo nebudeme vědět, jak pokračovat. Při třetí praxi jsem byl povzbuzený snad nejvíce za celou dobu. Nejen že nás nikdo neodmítnul, ale dvě dívky se rozhodly vydat svůj život Kristu. Bůh je úžasný a umí motivovat. Přiznal se k mému rozhodnutí a ještě mi přidal. Postupně se zvyšovalo moje nadšení a radost z toho, že to jde. Že jsem dostal další šanci. Byl jsem tím nadšený tolik, že jsem o kurzu měl pokaždé nějaké svědectví a chtěl jsem, aby tohle nadšení měli i další lidé z mého okolí. Domluvil jsem si s učitelem, že další kurz uděláme na podzim v Hostivaři a že se na něm budu částečně podílet. Co jsem ze začátku odmítal, to nakonec jdu dělat a rád. Uvažuji o tom, jestli i ty nechceš obnovit svou schopnost zvěstovat evangelium. Příležitost bude na podzim.

Vášek Kordula, region Hostivař

● VYUČOVÁNÍ

Pokoj pro Prahu

Několik let jsem se pohyboval mezi Prahou a Jesenickem. V zimě i v létě jsem trávil vždy jeden týden z měsíce na chalupě, jinak jsem žil v Praze. Červenec a srpen jsem ovšem trávil jen na Jesenicku. Proto bylo jen logické, že jsem se stal členem Křesťanského společenství Jeseník, neboť tam jsem býval v neděli nejčastěji (jinak hodně cestuji a kázu po celé republice, případně i na Slovensku). Toto pendlování mezi nejbohatším a nejchudším regionem naší vlasti bylo poučné.

Zdaleka ne všichni členové našeho sboru v Praze jsou rodilí Pražáci. A vím s jistotou, že to neplatí jen pro KS Praha. Podíl Moraváků a dokonce i Slováků v pražských sborech je nepřehlédnutelný.

Mnozí lidé začnou chodit do našich sborů, když začnou v Praze studovat. Někteří se začlení i později – pokud vystudovali (nebo

se vyučili) jinde a přišli do Prahy za prací.

Mnozí z nich si všimli, že v Praze vládne jakýsi zvláštní stres. Lidé žijící v Praze neustále někam spěchají, na nic nemají čas, a jejich život je mnohem méně pokojný, než život členů jesenického sboru – a myslím, že to platí i pro jiné venkovské, nebo obecně nepražské, sbory.

Možná se mylím, ale mám pocit, že v Praze se mnohem hůře shánějí dobrovolníci na jednoduché praktické činnosti ve sboru, úklidem počínaje. I obětavost na různé dobročinné účely, ale patrně i na provoz sboru, je v Praze relativně nižší než na venkově. Praha je nejbohatší region, ale mnozí lidé – a, bohužel, nevyhýbá se to ani křesťanům – žijí pod jakýmsi duchem chudoby.

Vloni jsem během jednoho poměrně dramatického modlitebního shromáždění nabyl přesvědčení, že je to duchovní věc. Téměř

všichni se na ono shromáždění těšili, ale téměř všichni přišli tak nějak „vyzdímaní“. Jako kdyby se tam doplázili z posledních (duchovních) sil.

Od té doby zápasíme o pokoj. Vždy, když se ve čtvrtek večer sejdem, končíme shromáždění tím, že se chytíme za ruce a prosíme Pána, aby nás naplnil svým pokojem. Jsem přesvědčen, že jako křesťané bychom měli s všeobecným stresem vést vítězný boj. Může to znamenat, že budeme muset učinit nějaká radikální rozhodnutí, do nichž se nám nebude chtít, protože se jimi budeme cítit ohroženi. Nad stresem ale zvítězíme, jen pokud se do boje proti němu cele nasadíme. Jinak nás nepustí ze svých spárů, nebo do něj upadneme znovu.

Tento stres nám pochopitelně brání v modlitbě – a dokonce i ve víře. Možná je to dokonce hlavní cíl oné duchovní moci, která za tímto stresem stojí. Tento stres se ale pochopitelně netýká pouze křesťanů. Proč je mezi pražskými podnikateli tolik oblíbené

● VYUČOVÁNÍ

na meditace, jóga nebo pobyty v naprostém tichu bez dalších smyslových podnětů? Protože tento stres doléhá i na lidi v sekulární sféře a oni se z něj nějak snaží vymanit.

Nedávno vyprávěl jeden bratr na skupince (patrně fiktivní, ale představitelný) příběh o setkání mexického rybáře s Američanem. Mexický rybář brzy ráno vyjede na lov, před polednem se vrátí, úlovek prodá na trhu a zbytek dne tráví s manželkou a s dětmi. Američan se ho ptá:

„Diego, nemohl bys vyjet na lov ještě jednou? Po druhé bys nic neulovil?“

„Ale ano, ulovil bych.“

„A proč to neuděláš?“

„No, baví mě hrát si s dětmi a popít se ženou vínka.“

„No ale kdybys nalovil víc, více bys vydělal a mohl by sis koupit další loď.“

„A proč bych to dělal?“

„No, kdybys měl dvě lodě, mohl bys jednu pronajmout a vydělal bys víc peněz.“

„No, a co potom?“

„Mohl by sis koupit celou flotilu lodí a vybudovat velkou firmu!“

„No, a co potom?“

„No... až by ti bylo pětasedesát, měl bys našetřit spoustu peněz a mohl by sis hrát s vnučaty a popíjet vínko se svou ženou...“

Když vedu s lidmi pastorační rozhovory – a že to dělám už pětadvacet let... položím jim někdy otázku, kdy byli v životě nejšťastnější, na co nejvíc vzpomínají ve svém dětství. Velmi často odpovídají: „Když jsem byla sama s tátou na dovolené v Maroku“ nebo „Když jsme s tátou chodili v sobotu dopoledne na ryby“ apod. Děti nebývají nejšťastnější, když se s Kühnovým dětským

***Abychom si vychutnali život,
ale také: abychom byli
v životě výkonní,
potřebujeme žít s rozmyslem.***

sborem dostanou na turné do Kanady. Nebo když se syn probojuje na dorostenecké mistrovství světa v hokeji. Děti bývají nejšťastnější, když stráví nějaký delší čas se svým otcem. (Ne že by maminka nebyla důležitá, ale té si děti zpravidla „užijí“ více než vydávajícího a málokdy přítomného tatínka.)

Ne, nejde mi o to, celý život proflákat a moc se nenadřít. A uvědomuji si, že vzácné okamžiky jsou vzácné, protože jsou vzácné, tj. protože jsou mimořádné, neprožíváme je každý den. Nicméně děti vám vyrostou velmi rychle.

Vzpomínám, jak jsme šli se synem před asi deseti lety na Praděd. Šli jsme tou nejprudší z možných cest. Kladl jsem si otázku, zda to Ben zvládne (zvládl) a těšil jsem se na chvíli, kdy mi už bude stačit. Ano, ta chvíle skutečně přišla – a trvala pouhé dva roky. Teď už zdržuji já jeho. Přiznám se, že mě to trochu zaskočilo. Ale jsem rád, že jsme ani ta dvě léta neprošvihli. Otcové, pamatujte, vaši dceři bude devět let jen jednou v životě! Nezapomeňte si to užít! Nenechte si to ukrást!

Abychom si vychutnali život, ale také: abychom byli v životě výkonní, potřebujeme žít s rozmyslem. (Brzy napíšu článek s praktickými pokyny, jak na to.) Důležité ale je, vymanit se ze stresu, a to ne na pouhý týden v temné jeskyni, jakkoli i to je užitečné. Natrvalo. Věřím, že Božím plánem pro nás je život činnorodý, ale vyvážený. Se stresem se musíme utkat – a musíme zvítězit. Nejen kvůli sobě a svým dětem, ale i kvůli lidem v našem okolí. Vždyť Bůh nás povolal, abychom byli *činiteli pokoje*. Tedy nejen abychom sami byli smířeni s Bohem a měli jistotu spasení, ale aby s námi Boží pokoj přicházel na naše pracoviště, do naší školy, do naší širší rodiny.

Dan Drápal, 21. dubna

● KDE PRACUJEME: VĚDA

Všemu se uč pro užití

Jak ses dostal k vědě?

Napřed jsem se musel hodně dlouho a pilně učit ☺. Ale vědu jsem chtěl dělat snad od mateřské školy. Taký je potřeba získat zahraniční zkušenosti, takže jsem studoval celkem 1,5 roku v USA, kde jsem i uvěřil v Boha, a pak 2,5 roku v Německu. Dnes pracuji na Ústavu informatiky Akademie věd, kde jsem vědeckým pracovníkem v oblasti matematiky a statistiky. Ano, cesta byla poněkud kostrbatá, což byla výborná příprava na pracovní podmínky ve vědě, kde se nehraje na nějaké sociální jistoty, ale vědec je pod stálým tlakem produkovat kvalitní výsledky, aby se v oboru dokázal udržet. Tedy kdo chvíli stál, už stojí opodál.

Co tato práce obnáší?

Je potřeba mít originální nápad, se kterým ještě nikdo na světě nepřišel. Ale takových dobrodružných okamžiků, kdy se snažím něco pochopit, zoufale hledám odpověď, pak přijde dramatické aha! a radostí se mi rozbuší srdce ... je vlastně velmi málo. Spíš je potřeba ten nápad velmi pečlivě rozmyslet, popsat do článku a ten pak pilovat pořád dokola do nejmenších detailů. Pak trvá aspoň několik let, než si výsledku vůbec někdo všimne.

Takže věda není jen zábava?

Hodně času musím věnovat administrativě, i díky tomu, že jsem aktuálně vedoucím Oddělení medicínské informatiky a biostatistiky. Na druhou stranu je výhodou, že vědec nemusí přednášet studentům nebo že jsem se mohl zúčastnit celkově už více než 30 vědeckých konferencí v zahraničí. Jinou výhodou je, že jsem ve svém oboru považovaný stále za mladého, i když při svém věku 39 let bych už v jiné profesi za mladíka považován nejspíš nebyl.

Proč je dobré, aby ve vědě pracovali křesťané?

Vědec musí dlouhodobě investovat do sebe. V důsledku se pak ale může zahledět jen na své vlastní téma, které považuje za to nejdůležitější, a to může i ovlivňovat jeho charakter. Na našem ústavu pracuje několik věřících. Myslím, že máme v sobě velkou pokoru. Také si uvědomujeme, že nerozumíme všemu, když počátkem moudrosti je bázeň před Hospodinem. Věra mě vede i k zájmu o kolegory a nadhledu nad každodenní problémy.

Je věda vůbec k něčemu?

Dlouhodobě mě oslovuje Komenského heslo „Všemu se uč pro užití“. Příkladem užitečného výsledku byla naše nedávná analýza dat z Národního ústavu duševního zdraví. Šlo o studii začínající schizofrenie, kterou by lékař jen stěží dokázal rozpoznat, ale my ji poznáme. Navrhli jsme matematické metody, které jsme použili na obrázky mozku. Za objev těch metod jsem dostal ocenění na letošní bioinformatické konferenci v Římě. To bylo příjemné, ale příjemnější je, že věda reálně slouží společnosti.

Jan Kalina, region Palmovka

Wolfhard Margies: Uzdravování duševních nemocí

Křesťanské centrum Příbram vydalo stěžejní dílo berlínského pastora Wolfharda Margiese *Uzdravení duševních nemocí*. Podtitul knihy zní „Cesta k nové psychiatrii založené na důsledném návratu k biblickému pohledu na člověka“.

Wolfhard Margies je pastorem velkého berlínského sboru „Gemeinde auf dem Weg“, jenž je českým křesťanům, kteří přišli do kontaktu s charismatickým hnutím, poměrně dobře znám. Křesťanské společenství Praha – do roku 1990 sbor ČCE v Praze-Holešovicích – mělo kontakty s tímto sborem již od počátku osmdesátých let minulého století. Wolfhard Margies poprvé navštívil Prahu tuším v roce 1985; tehdy jsme s ním konali tajné semináře. Při jeho první návštěvě Prahy jsem měl možnost s ním osobně hovořit. Po „sametové revoluci“ byl jedním z prvních kazatelů a učitelů, který Prahu navštívil a vyučoval zde.

Již v druhé polovině osmdesátých let vyšlo jeho důležité dvojdílné pojednání *Uzdravení jeho Slovem*. První díl je spíše teoretický a pojednává o biblické antropologii; druhý díl jsem používal jako jakousi „kuchařku“ při řešení nejružnějších pastoračních problémů. Kniha *Uzdravení duševních nemocí* tedy do značné míry pokrývá stejnou problematiku, jako o tři desetiletí starší *Uzdravení jeho Slovem*.

Wolfhard Margies vystudoval medicínu a je původem lékař. Nelze mu tedy upřít určitou kvalifikaci pro sepsání těchto zásadních děl. Nepochybně na něm spočívá jak apoštolské, tak učitelské pověření, nicméně je mimořádně obdarován i jako pastýř. Sám jsem s ním již v osmdesátých letech řešil své osobní problémy a musím říci, že mi velmi pomohl. Teologicky se ovšem v určitých otázkách rozcházejí.

Podobně jako *Uzdravení jeho Slovem* i současná Margiesova kniha obsahuje dvě části, byť tentokrát vycházejí v jednom svazku. První část je opět věnována teorii, tj. především biblické antropologii. Obsahuje i kapitulu nazvanou „Stručně pojatá dogmatika pro psychoterapeutické a psychiatrické účely“. Druhá část se zabývá konkrétními neurózami a psychózami.

Margiesovi jde o to, aby bylo jasné, že sekulární psychiatrie a pastýřská péče mají nekompatibilní světonázorová východiska. Proto již první podkapitola první části nese název „Krátká bojovná předmluva před delším úvodem“. Jsem přesvědčen, že knihu by si měl pozorně prostudovat každý, kdo se věnuje pastorační péči nebo křesťanskému poradenství. Neznamená to, že musí se všemi Margiesovými názory souhlasit. Rozhodně by se ale měl snažit se s nimi poctivě vyrovnat.

Margies říká, že duševní poruchy jsou zpravidla způsobeny našimi prožitky v dětství. Dalo by se tedy říci, že u jejich kořene je hřích páchaný na budoucím nemocném. Nic-

méně Margies zdůrazňuje, že bezprostřední příčinou není hřích na člověku páchaný, ale až nesprávná reakce člověka na to, co prožívá. Člověk na nesprávné zacházení nesprávně reaguje. Margies dokládá, že tyto nesprávné reakce mají v zásadě dvojí podobu: První z nich je pomsta, druhou je snaha o sebespásu. Obě reakce jsou pochopitelné, leč nesprávné. Pochopitelně v útlém věku nejde o vědomá rozhodnutí. Pokud se ale člověk chce uzdravit, musí – třeba za pomoci pastýře nebo terapeuta – pochopit, proč a jak nesprávně reagoval. Pak musí činit pokání a nechat se Bohem uzdravit.

V druhém díle Margies podrobněji popisuje, jak na základě tohoto schématu duševní poruchy vznikají. Mohu z vlastní praxe potvrdit, že mnohá jeho pozorování jsou správná. Margies kupříkladu poměrně podrobně líčí, jak vzniká deprese. Mimo jiné uvádí, že než deprese nabyde podoby duševní poruchy, prochází člověk určitými stadii, v nichž hraje velkou roli sebelítost. Mohu potvrdit, že lidé, kteří se nezbavili sebelítosti, jsou na „nejlepší cestě“ upadnout do depresí.

Margiesovo pojetí se může zdát tvrdé, protože říká, že je především na člověku samotném, zda se u něj rozvine duševní porucha. Na druhé straně ovšem platí, že my těžko můžeme přimět lidi, kteří nám – třeba

v útlém dětství – ublížili, aby uznali svou chybu a omluvili se nám. Naštěstí nemusíme být v zajetí své minulosti a naštěstí nemusíme zůstat nemocnými po celý život jen proto, že nám někdo v dětství ublížil. Předpokladem uzdravení je tedy jednak pokání (ze snahy o sebespásu a o pomstu), jednak odpuštění těm, kdo nám ublížili. Obojí je v naší moci. Na rozdíl od druhých lidí, které změnit nemůžeme.

Mohu plně přitakat Margiesově důrazu na to, že pravdivá antropologie se nemůže vyhnout takovým pojmům, jako je hřích a pokání. Nemůže se vyhnout ani hodnotovým soudům. Právě hodnotové soudy jsou ovšem pro většinu sekulárních terapeutů tabu – a proto je sekulární psychoterapie mnohdy zcela neúčinná.

Čím si nejsem jist, je Margiesův předpoklad, že vlastně všechny duševní poruchy jsou zapříčiněny oněmi nesprávnými reakcemi pomsty a snahy o sebespásu. Nejsem si jist, zda platí, že endogenní deprese vlastně neexistují. To se mi zdá z Margiesova pojetí vyplývat.

Dan Drápal

Knihu vydalo Křesťanské společenství Příbram v roce 2016. Německý originál vyšel v roce 2013 pod názvem *Heilung seelischer Krankheiten*. Za překlad mohu já. Cena 395 Kč, stran 411.

Přijdu hned

Při pročítání velmi zdařilé, zatím čtyřdílné knižní série od Stanislava Motla: Cesty za oponu času, jsem narazil na pohnutý osud herečky Any Letenské, která ve filmu *Přijdu hned*, hrála svou poslední roli. Tento velmi zdařilý literární počín mi pomohl oprášit nános prachu ze vzpomínek na klenot naší kinematografie. Dovoluji si tak nyní nabídnout čtenářům sborového dopisu, jednu z nejlepších komedií černobílé éry, která i dnes má hodně co nabídnout.

Režisér Otakar Vávra ji natočil roku 1942. Nešlo tenkrát jinak, než obsah zacílit jen na prostředí a téma, které bylo stranou německé cenzury. Přesto, nebo právě proto, vznikl snímek, který je pro svůj obsah, ale i kvalitu nadčasový. Takzvané maloměstáctví a hamiznost jsou totiž zakořeněny v lidské společnosti stále.

Dobrosrdečný vycpávač zvířat Barvínek (Saša Rašilov starší) si spokojeně užívá poklidného života, narušovaného jen neopětovanými city k jedné slečně. Zpráva o tom, že se stává nečekaným spoludědicem, ho nijak nevyvede z rovnováhy. I proto, když se dostaví k dědickému řízení o něco později, nedělá si z toho těžkou hlavu. Hamizní a rychlejší příbuzní si mezitím z domu odnesli úplně všechno, co mělo nějakou hodnotu, neboť součástí závěť byl dodatek, že

nebožtík někde ukryl šek na milion korun. Zbýl jen starý bernardýn Ivan (toho hrál jeho vlastní pes) kterého nikdo nechtěl.

Barvínek se ho ujme, aby jak sám řekl, také něco zdědil. Mezi psem a majitelem se vytvoří krásné přátelské pouto, aniž by dotyčný tušil, že všemi hledaný šek je doslova na dosah ruky.

Na scénáři se podílel spolu s Otakarem Vávrou i Rudolf Deyl starší, který zde i hrál. Komédie je plná nejen hereckých hvězd minulosti: Saša Rašilov, Theodor Pištěk, Eman Fiala, ale je zde zdařile zastoupena nová herecká generace: Svatopluk Beneš, František Filipovský.

Ještě se zastavím u okolností, za kterých film vznikl. Krátce před započatím natáčení čeští parašutisté spáchali atentát na Rainharda Haindrycha. Gestapo provádělo hromadné zatýkání, a Ana Letenská očekávala, že ji každou chvíli popraví manžela. Ona sama i pár nejbližších vědělo, že je jen otázkou času, kdy si gestapo přijde také pro ni. Přesto dokázala odehrát jednu ze svých nejlepších komediálních rolí. Popravena byla společně s manželem v jediný den, necelé dva měsíce před premiérou.

Celý film má devadesát tři minut. Na ČSFD má velmi dobrých 75 %.

Pavel Rosecký

● OZNÁMENÍ

Divadelní společnost Kairos II vás zve na představení

Jan Zindulka

J.O.B.

SVĚT JAKO
ŠACHOVÁ PARTIE

pondělí 27. června od 19:30

divadlo K. Hackera

(Klapkova 26,
Praha 8-Kobylisy)

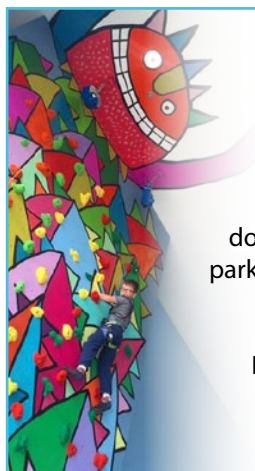
další info a rezervace vstupenek na www.kairos2.cz nebo na www.divadlohk.cz

VSTUPNÉ 200,- (zlevněné 120,-)

AGLOW
INTERNATIONAL

10. 6. od 18 hodin

v Soukenické 15, v Kavárně
mluvčí Renata Vaňková

TOBOGA

Věřící podnikatel hledá **šikovné a spolehlivé pracovníky**
do další pobočky rodinných zábavních
parků Toboga Fantasy v Praze na Zličíně.
www.toboga.cz

Nabízíme práci na pozici recepčních,
pracovníků občerstvení,
kuchaře a studentů-brigádníků.

Podaná ruka

Staráte se o blízké seniory, ale jedete na dovolenou a hledáte,
kdo je navštíví, pomůže, dohlédne? Když jste v práci, byli byste
klidnější, kdybychom se u nich dopoledne nebo v poledne stavili?
Nákupy, doprovod, pomoc v domácnosti a další služby
s laskavým porozuměním.

Informace na tel. 728 783 896 u Anny Slobodové

ICEJ pořádá 11. 7. – 21. 7. zájezd do Izraele

pod stan, nebo do hotelu. Přihlášky do konce června.

www.icej.cz

Příměstský English camp

Úvaly, 25. – 29. 7. 2016 (uzávěrka 1.7.)

<https://sites.google.com/site/englishcampecuvaly2011>

Tábor Levitů

13.-20.8.2016

Pro děti a mládež od 6-18 let
Tábor tradičně připravuje česko-slovenský tým.

Případné dotazy: taborlevitu@gmail.com,
Renata Padevětová 725 677 112, Jakub Černý 777 149 469.

Přihlášky do konce června na:
www.taborlevitu.webnode.cz

13. 8. 2016 Den pro rodinu
14:00 Ovocný trh, cca 15:00 Kampa

křesťanská
konference
2016 / PRAHA

síla, která mění svět

Křesťanská konference 2016

setkání věřících z různých denominací

4.–6. července, Praha

SOŠ stavební a zahradnická,

Učňovská 1 (zast. tram/bus „Spojovací“)

- inspirace a povzbuzení
- české a slovenské chvály
- přátelství a spolupráce

Hlavní host:

Ben Fitzgerald (USA)

- evangelista, bývalý pastor ze známého sboru Bethel v Reddingu
- ředitel konferencí Awakening Europe

Další osobnosti:

- Daniel Fajfr • Stanislav Bubík • Karel Řežábek
- Mojmir Kallus • Pavel Bosman a další

Hudební skupiny:

- Proti proudu 30 • Lámačské chvály (SK)

Dětská konference proběhne opět souběžně s KK (viz www.detskakonference.cz).

Informace a přihlášky: <http://kk.kmspraha.cz> (viz také zadní stranu letáku)

Pořádají: Křesťanská misijní společnost a Česká evangelikální aliance.

● OZNÁMENÍ

Mládež
KS Praha

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ

Křesťanské společenství mládeže

Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

Setkání mládeže

DOROST (12 – 15 LET)

středy 17:00 – 19:00 hod.

více info

Dita Frantíková

724 435 309

dita.frantikova@kaes.cz

POROST (15 – 18 LET)

úterky 17:30 – 19:30 hod.

více info

Šimon Ondráček

736 655 882

o.saimon@volny.cz

ODROST (18 – 25 LET)

pondělky 18:30 – 21:00 hod.

více info

Michal Klesnil

737 984 138

michal.klesnil@kaes.cz

Večerní setkání pro mladé, kde to žije

téma Risk je zisk

**ŠESTA 12.6.
18:00**

Ortenovo náměstí 34, škola TGM

**pestrý
program
jinak
vstup
zdarma**

mladezpaha.kaes.cz/sesta
Dita Frantíková 724435309
Křesťanské společenství Praha

**NEČEKANÁ
SVOBODA**

Teen camp 2016

KDY:
24.–30. 8.
2016

KDE:
areál Kymevo
Hrachov
kymevo.cz

CENA:
2 540 Kč
do 15. 6.
2 640 Kč
do 15. 7.
2 690 Kč
do 10. 8.

SPORTY, WORKSHOPY, SEMINÁŘE A MNOHEM VÍC

Přihláška a info: mladezpaha.kaes.cz/teencamp Věk: 12–18 let

Láskou plný

Petra Kačírková, David Bukáček

The musical score is written for a single voice in treble clef, key of D major (two sharps), and 6/8 time. It consists of five staves of music with Czech lyrics underneath. The first staff (measures 1-5) begins with a treble clef, key signature of two sharps, and a 6/8 time signature. The lyrics are 'Lás - kou pl - ný pře té káš, mi los tí svou nás při jí máš. Ty se'. The second staff (measures 6-10) starts with a measure rest '6' and contains two first endings. The lyrics are 'ne mě níš stej ný zů - stá - vá - š. ne mě níš stej ný zů - stá - vá -'. The third staff (measures 11-17) begins with a measure rest '11' and continues the melody. The lyrics are 'š. A my vzý - vá - me to Sva té jmé no Je - žíš. A my vzý - vá - me to Sva té'. The fourth staff (measures 18-23) starts with a measure rest '18' and continues the melody. The lyrics are 'Jmé no v němž je spa se - ní. A my vzý - vá - me to Sva té Jmé no Je - žíš Nik do'. The fifth staff (measures 24-28) starts with a measure rest '24' and continues the melody. The lyrics are 'není mu po dob - ný Nik do není mu po dob - ný nik do není mu po dob -'. The sixth staff (measures 29-33) starts with a measure rest '29' and ends with a double bar line. The lyrics are 'ný Je - žíš.'

Lás - kou pl - ný pře té káš, mi los tí svou nás při jí máš. Ty se

6
1. ne mě níš stej ný zů - stá - vá - š. 2. ne mě níš stej ný zů - stá - vá -

11
š. A my vzý - vá - me to Sva té jmé no Je - žíš. A my vzý - vá - me to Sva té

18
Jmé no v němž je spa se - ní. A my vzý - vá - me to Sva té Jmé no Je - žíš Nik do

24
není mu po dob - ný Nik do není mu po dob - ný nik do není mu po dob -

29
ný Je - žíš.

Sborový dopis je informační bulletin pro členy a přátele Křesťanského společenství Praha.
Odráží život regionů, slouží k jejich propojení a jednotě.

● SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

SBOROVÉ BOHOSLUŽBY

5. 6.

14:00 hotel Stepp, Malletova 1141, Praha 9

Chvály: Filia (Plzeň)

Kázání: Barry Wissler – Usilujte o pokoj se všemi a o posvěcení, bez něhož nikdo neuvidí Pána

3. 7.

17:00 Sborová budova Na Žertvách 23, Praha 8

Chvály: hudební skupina pod vedením Mirka Hoblíka

Shromáždění chval a modliteb za letní shromáždění a akce – úvodí slovo Lubomír Ondráček

27. 6.

SBOROVÁ MODLITEBNÍ

18:00 – 19:30, Na Žertvách 23, Praha 8

17. 9.

SETKÁNÍ SLUŽEBNÍKŮ

od 9:00, Na Žertvách 23, Praha 8

LETNÍ BOHOSLUŽBY BUDOU OPĚT NA STŘELECKÉM OSTROVĚ.

Bližší informace na straně 2.

● INFORMACE O REGIONECH

Číslo u kolonky Počet členů znamená:
dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

JIH

Pastor: Miloš Poborský

Shromáždění: Ne 10:00 (modlitby 9:30), Budějovická 9, Praha 4, u metra Budějovická.

Modlitební: v Ne 18:00 – Dáša Blažková, Slepál/14

Počet členů: 57/7/30

Vstup: Evžen a Eva Pekárkovi

Narození: Jitka Barešová (7. 4.)

Křest: Jan Chalupný (18. 4.)

JIHOVÝCHOD

Pastor: Zdeněk Rašovský

Shromáždění: Ne 10:00 (9:45 modlitební), Dům služeb, Vodnická 531/44, Praha 4

Počet členů: 31/2/20

PALMOVKA

Kolektivní vedení: Tomáš Dittrich a Lumír Ptáček

Shromáždění: Ne 10:00, Na Žertvách 23

Počet členů: 97/22/24

SEVER

Pastor: Tomáš Božovský

Shromáždění: Ne 9:30, Rezidence Rosa, Střelná 1680, Praha 8

Modlitební: 20. 6. v 18:30 na Palmovce v herně v přízemí (naproti Velkému sálu)

Počet členů: 98/14/32

Výstup: Markéta Jelínková, Anna Wagnerová (stěhování mimo Prahu)

Vstup: Jan Adamec

STŘED

Pastor: Petr Kácha

Shromáždění: Ne 10:00 International Church of Prague, Ve Smečkách 13, Praha 1

Počet členů: 89/14/26

HOSTIVAŘ

Kolektivní vedení: Josef Hejnic, Václav Kordula

Shromáždění: každou neděli (kromě celosborového setkání) od 15:30, Boloňská 310, Praha 15

Modlitební: Pondělí, následující po sborových bohoslužbách, od 19:30 u Hejniců, Tenisová 9

Počet členů: 19/5/1

VÝCHOD

Pastor: Otakar Kunzmann

Shromáždění: Ne 16:00, Na Žertvách 23

Modlitební: každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně ve sbor. budově

Počet členů: 76/8/18

Výstup: Josef a Zlata Kimlovi

Úmrtí: Pavla Švihálková

ZÁPAD

Kolektivní vedení: Mirek Bálek, Richard Roušal,

Petr Žůna, Jirka Bukovský

Shromáždění: Ne 15:30, Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka)

Počet členů: 42/4/14

SBOR KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA IČ 73631043

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Kontakt

tel./fax: 284 822 294

e-mail: paha@kaes.cz

www.kspraha.cz

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

nové číslo účtu: 223775399/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
05694	desátky	Západ
06694	desátky	Hostivař
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební fond	
682120	Izrael a Církev	
682130	dary na sborovou mládež	

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor: Anna Slobodová,

e-mail: sd@kaes.cz

Redakční rada a redakce:

Tomáš Božovský, Anna Slobodová,
Pavel Rosecký

Sazba: Olga Hrdinová / APEO

Příjem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail

sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy kl. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 15 Kč

Příští číslo vyjde
v neděli
5. 7. 2016